

آمریکا، متهم ردیف اول استفاده از غذا به عنوان سلاح در جهان

اولین اقتصادی که از غذا به عنوان سلاح استفاده کرد آمریکا بوده است. وزیر خارجه دولت های نیکسون و فورد گفته است: «غذا یک سلاح است».

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی (اگرو فود نیوز)، به نقل از چاینا دیلی، جنگ اوکراین و روسیه باعث نگرانی‌های جهانی در مورد امنیت غذایی شده است. آمریکا و برخی کشورهای غربی در حالی که تحریم‌های فزاینده‌ای را علیه روسیه وضع و این کشور را به استفاده از غذا به عنوان سلاح متهم کرده‌اند چین را نیز مورد هدف قرار داده‌اند. در واقع چندین رسانه آمریکایی دولت چین را به انبار کردن بیش از نصف ذرت و گندم جهان متهم کرده‌اند و این کار را عامل بروز بحران غذایی در جهان دانسته‌اند.

اتهامات ساخته شده علیه چین توسط رسانه‌های آمریکا و سایر کشورهای غربی به دور از واقعیت است. این رسانه‌ها سعی دارند با تشدید نگرانی‌ها در مورد بحران غذایی، چین را در نزد مردمی که اطلاع دقیقی از حقایق ندارند به عنوان عامل بروز این بحران معرفی کنند.

اما حقیقت آن است که ناامنی غذایی دنیا مشکلی است که از سال‌ها پیش آغاز شده است. این مشکل در سال جاری و تحت تاثیر عوامل مختلفی از جمله شیوع کرونا، درگیری‌های ژئوپلیتیک، افزایش قیمت انرژی و شرایط نامساعد آب و هوایی وخیم‌تر شده است. غرب به رهبری آمریکا چین را به انبار کردن مواد غذایی متهم کرده و موضوع استفاده از غذا به عنوان سلاح را برجسته نموده تا انگشت اتهام

گرانی مواد غذایی و انرژی در جهان را از آمریکا به سمت چین نشانه بگیرد.

اولین اقتصادی که از غذا به عنوان سلاح استفاده کرد

اما برخلاف ادعای غرب مبنی بر انبارکردن غذا توسط چین، این آمریکا است که از غذا به عنوان سلاح، چه در بخش تولید و چه در بخش تجارت استفاده کرده است. و با توجه به اینکه آمریکا اولین و بزرگترین اقتصاد استفاده‌کننده از غذا به عنوان سلاح است و مدت‌ها این کار را انجام داده است باید مسئولیت اصلی و عمده گرانی مواد غذایی و بروز بحران غذایی در جهان را متوجه این کشور دانست.

برخی از کشورهای مهم صادرکننده غذا مثل آمریکا اغلب از غذا به عنوان سلاح استفاده کرده‌اند تا به اهداف سیاسی خود نایل آیند. ارل بوتز وزیر کشاورزی آمریکا در دولت‌های ریچارد نیکسون و جerald فورد علناً اعلام کرده است که "غذا یک سلاح است".

او پیشنهاد کرده است دولت آمریکا از غذا به عنوان سلاح در روابط دیپلماتیک خود با سایر کشورها استفاده کند. با توجه به گستردگی و حجم بالای تولید محصولات کشاورزی در آمریکا این کشور می‌تواند هر کشور دیگر را با توقف صادرات مواد غذایی وادار به تسلیم کند. آمریکا با هدف توسعه نفوذ خود در روابط بین‌الملل بارها چنین کاری را انجام داده است.

این سیاست در طول زمان تکامل پیدا کرده است و اکنون به سیاست پیچیده "کمک‌های خارجی و تحریم" تبدیل شده است. آمریکا با بهره‌گیری از امکانات دولتی، سرمایه و شرکت‌های تجاری و با تکیه بر برنامه‌های کمک غذایی و انقلاب سبز که به معنای تحول تکنولوژیک در حوزه کشاورزی است توانسته است نفوذ و هژمونی خود در حوزه غذای جهان را برقرار و تثبیت کند.

استفاده آمریکا از تحریم برای سرکوب دیگران

آمریکا بیشترین تعداد تحریم‌ها علیه کشورهای دیگر را وضع کرده است. بر اساس گزارش گری هاپبور عضو موسسه اقتصاد بین‌المللی پیترسون، از دهه ۱۹۵۰ به این سو ۱۰ تحریم غذایی علیه کشورها در جهان به اجرا گذاشته شده است که ۸ عدد از این تحریم‌ها را دولت

آمریکا به اجرا گذاشته است.

برای مثال دولت آمریکا طی سالهای ۱۹۸۰ و ۱۹۸۱ در واکنش به حمله شوروی سابق به افغانستان این کشور را هدف تحریم غلات قرار داد. علاوه بر بهانه‌های سیاسی و دیپلماتیک، برخی تحریم‌های آمریکا علیه سایر کشورها نیز به بهانه کمبود تولید داخل انجام گرفته است. در سال ۱۹۷۳ دولت آمریکا به‌طور کوتاه صادرات دانه سویا به شوروی و برخی کشورهای اروپای شرقی را متوقف کرد و مدعی شد این کار با هدف جلوگیری از افزایش قیمت‌های داخلی و حفظ ثبات بازار داخلی انجام گرفته است.

انجام کمک‌های غذایی با نام کمک‌های بشردوستانه نیز ابزار مهمی در دست آمریکا برای توسعه نفوذ خود در بازار غذای جهان است. آمریکا طی سال‌ها یارانه‌های گسترده و اقدامات حمایتی دیگری را برای کشاورزان آمریکایی اختصاص داده است که این کار به تولید بیش از اندازه غذا در آمریکا منجر شده است.

بر اساس قوانین آمریکا کمک‌های غذایی باید با محصولات کاشته شده در آمریکا انجام گیرد. به این ترتیب بازار جهانی با سیل غذای رایگان آمریکا پر می‌شود که این کار مانع رشد و توسعه کشاورزی محلی می‌شود. عدم توسعه کشاورزی در کشورهای هدف، به نوبه خود وابستگی آن‌ها به کمک‌های آمریکایی را افزایش می‌دهد و وخامت اوضاع را بیشتر کرده و این چرخه ادامه پیدا می‌کند. آمریکا از طریق این ابزارها به اهداف سیاسی متعددی در سطح بین‌المللی دست پیدا کرده است.

امروز، دولت آمریکا در مواجهه با تورم فزاینده داخلی و کاهش عرضه غذا در جهان، دوباره برنامه استفاده از غذا به عنوان سلاح را فعال کرده است.

چهار شرکت بزرگ، کنترل تجارت ۸۰ درصد غلات جهان را در دست دارند. از این چهار شرکت به نام‌های ای دی ام، بونگ، کارگیل و لوئیس دریفوز تنها یک شرکت یعنی لوئیس دریفوز غیر آمریکایی است. این چهار شرکت بر فرآیند تجارت غلات دنیا تسلط دارند.

به‌علاوه آمریکا یکی از مهم‌ترین بورس‌های تجارت و مبادله غلات در جهان را در خود جای داده است و نقش مهمی در قیمت‌گذاری غلات در بازار جهانی دارد. به دلیل نبود نظارت موثر و نظام‌مند و وجود قوانین تجاری حساب نشده در آمریکا شاهد بوده‌ایم که قیمت جهانی غلات به‌طور مکرر بالا و پایین شده و نوسان‌های شدیدی را تجربه کرده

است.

چین یکی از کشورهای مهم تولیدکننده و مصرفکننده غذا در جهان است و این کشور اهمیت زیادی برای موضوع امنیت غذایی قائل است. چین برای تضمین خودکفایی در تولید غلات و تضمین امنیت غذایی مردم خود سیاست امنیت غذایی را در پیش گرفته است. این کشور برنامه‌هایی را برای حفاظت از زمین‌های کشاورزی و کشت پایدار به اجرا گذاشته است و با به‌کارگیری تکنولوژی‌های جدید سعی کرده است تولیدات کشاورزی را افزایش دهد.

به علاوه چین یک‌پنجم جمعیت جهان را در خود جای داده است. این در حالی است که تنها ۹ درصد زمین‌های قابل کشت و ۶ درصد آب قابل استفاده جهان را داراست و با این وجود نقش مهمی در تامین امنیت غذایی جهان ایفا می‌کند.

چین همچنین به تعهدات بین‌المللی خود برای افزایش تولیدات غذا در کشورهای در حال توسعه عمل کرده است. این کشور بیشترین کمک‌های مالی و تخصصی در چارچوب برنامه کمک‌های فائو به سایر کشورها را ارائه می‌دهد.

به علاوه با وجود شیوع کرونا در سال ۲۰۲۰، این کشور تجارت مواد غذایی را محدود نکرده و اقدام به خرید تهاجمی و جمع‌آوری مواد غذایی از سطح بازار جهانی ننموده است. بلکه چین به ابتکارات سازمان ملل برای تثبیت عرضه جهانی غذا با ارائه کمک‌های اضطراری به بسیاری از کشورها پاسخ مثبت داده است.

برخلاف ادعای غرب، چین قربانی افزایش قیمت جهانی غذا بوده است. اطلاعات گمرک چین نشان می‌دهد در سال ۲۰۲۱ این کشور ۷۴.۸ میلیارد دلار غذا وارد کرده است که معادل تنها ۴.۳ درصد کل واردات غذا در جهان است. واردات غذای چین در این سال تقریباً برابر و یا حتی کمتر از سال‌های قبل بوده است و افزایش دلاری واردات چین به دلیل افزایش قیمت‌ها بوده است.

افزایش قیمت جهانی غذا میزان پولی که چین برای واردات غذا در ماه‌های ژانویه تا آوریل صرف کرده را ۵ میلیارد دلار افزایش داده است. این آمار نشان می‌دهد که چه کشوری از گرانی مواد غذایی سود می‌برد و چه کشوری زیان می‌بیند. امنیت غذایی برای حفظ صلح و توسعه بین‌المللی ضروری است.

همچنین باید همکاری‌های بین‌المللی برای توزیع عادلانه غذا در جهان و توسعه پایدار صنعت تولید غذا افزایش پیدا کند. در این خصوص، این آمریکا است که باید در سیاست‌ها و اقداماتش تجدیدنظر کند.

سرویس خبری: بین الملل

منبع: چاینا دیلی